

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Zittingsplaats Amsterdam

Bestuursrecht

Zaaknummers: NL24.7858 (beroep) en NL24.7859 (voorlopige voorziening)

V-nummer: [v-nummer]

uitspraak van de enkelvoudige kamer en de voorzieningenrechter in de zaken

[Eiser], eiser en verzoeker (hierna: eiser),
(gemachtigde: mr. S. Sewnath),

en

de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid
(gemachtigde: mr. S.J. Versteeg).

Inleiding

1. In deze uitspraak beoordeelt de rechtbank en de voorzieningenrechter (hierna: de rechtbank) het beroep van eiser tegen de afwijzing van zijn asielaanvraag en zijn verzoek om een voorlopige voorziening. Eiser heeft de Afghaanse nationaliteit en is geboren op [geboortedatum] 1995. Hij heeft op 14 februari 2024 een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Verweerder heeft met het bestreden besluit van 28 februari 2024 deze aanvraag in de algemene procedure afgewezen als kennelijk ongegrond.

1.1. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend. Eiser heeft hierop een reactie ingediend.

1.2. De rechtbank heeft de behandeling van het beroep en het verzoek om een voorlopige voorziening op 18 maart 2024 aangehouden, omdat eiser niet was aangevoerd vanuit het Justitieel Complex Schiphol.

1.3. De rechtbank heeft het beroep en het verzoek om een voorlopige voorziening op 20 maart 2024 verder op zitting behandeld. Hieraan hebben deelgenomen: eiser, de gemachtigde van eiser, de heer Hairan als tolk in de taal Pashto en de gemachtigde van verweerder.

Beoordeling door de rechtbank

2. De rechtbank beoordeelt het kennelijk ongegrond verklaren van de asielaanvraag van eiser. Zij doet dat aan de hand van de argumenten die eiser heeft aangevoerd, de beroepsgronden.

3. De rechtbank is van oordeel dat de beroepsgronden van eiser niet slagen voor zover die zien op de geloofwaardigheidsbeoordeling en het afwijzen van de aanvraag als kennelijk ongegrond. De beroepsgronden slagen wel voor zover die zien op de motivering van verweerder met betrekking tot het reële risico dat eiser loopt bij terugkeer naar Afghanistan. Dat betekent dat eiser deels gelijk krijgt en het bestreden besluit wordt vernietigd. Het verzoek om een voorlopige voorziening wordt afgewezen. Hierna legt de rechtbank uit hoe zij tot dit oordeel komt en welke gevolgen dit oordeel heeft.

Het asielrelaas

4. Eiser legt aan zijn asielaanvraag het volgende ten grondslag. De neef van eiser heeft voor de politie gewerkt. In september 2014 heeft eiser het uniform van zijn neef aangetrokken en foto's gemaakt van hemzelf in dat uniform en op Facebook gezet. Van september 2014 tot augustus 2021 is hij vijf keer gebeld en bedreigd. Toen wist hij niet door wie, maar nu weet hij dat het om Talibanleden ging. Toen de Taliban in augustus 2021 aan de macht kwam is hij ondergedoken en in oktober 2021 heeft hij Afghanistan verlaten. In 2023 is de Taliban bij hem thuis langs geweest en heeft naar hem gevraagd. In totaal zijn ze tot op heden drie keer langs geweest. Bij terugkeer vreest hij dat de Taliban hem zal vermoorden.

Het bestreden besluit

5. Het asielrelaas van eiser bevat volgens verweerder de volgende relevante elementen:

1. Identiteit, nationaliteit en herkomst; en,
2. Problemen naar aanleiding van een foto met politie-uniform op Facebook.

5.1. Verweerder acht het eerste element geloofwaardig, maar het tweede niet. De verklaringen van eiser zijn namelijk tegenstrijdig met de schriftelijke verklaringen van zijn moeder. Verder is de vrees voor de Taliban gebaseerd op vermoedens van eiser die hij niet kan onderbouwen. Ook wordt niet ingezien waarom de Taliban zou denken dat eiser een spion is enkel omdat hij – voordat de Taliban aan de macht kwam – regelmatig praatjes heeft gemaakt bij een politiecheckpunt. Verder blijkt uit zijn verklaringen dat eiser geen vluchteling is zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag. Ook loopt hij bij terugkeer naar Afghanistan geen reëel risico op ernstige schade. Daarnaast heeft eiser de minister misleid over zijn identiteit door een vervalste Zweedse ID-kaart te overleggen en twee valse Afghaanse ID-kaarten. Verweerder concludeert daarom dat de asielaanvraag kan worden afgewezen als kennelijk ongegrond.

6. Eiser is het niet eens met het bestreden besluit en voert hiertoe het volgende aan. Eiser heeft geen onaannemelijke verklaringen afgelegd over de toegedichte negatieve belangstelling van de Taliban. Hij heeft meerdere anonieme telefoontjes gehad nadat hij foto's van hemzelf in uniform op Facebook had geplaatst. Dat de Taliban hierachter zit is een logische gevolgtrekking nu eiser vaak werd gezien met zijn neef en praatjes maakte bij de politiecheckpunt. Dat de Taliban toen niet aan de macht was, betekent niet dat burgers niet door de Taliban in de gaten werden gehouden. Daarnaast heeft eiser een verschoonbare reden aangevoerd voor het verschil in zijn verklaring met die van zijn moeder. Zijn moeder is inmiddels oud en analfabeet. Haar verklaring is door iemand anders op schrift gezet. Daarbij heeft zij veel meegemaakt en heeft ze veel medische klachten. Eiser merkt op dat zijn neef asiel heeft gekregen in het Verenigd Koninkrijk. In de aanvullende gronden van

beroep is aangevoerd dat eiser ook risico loopt op vervolging door de Taliban, omdat hij een familielid is van veiligheidspersoneel. Zijn neef was namelijk politieagent.

6.1 De rechtbank is van oordeel dat verweerder het asielrelaas van eiser ongeloofwaardig heeft kunnen achten, omdat hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij in de negatieve belangstelling van de Taliban staat. Verweerder heeft hiertoe terecht tegengeworpen dat eiser tegenstrijdig heeft verklaard met de verklaringen van zijn moeder. In de eerste verklaring van zijn moeder staat namelijk dat de foto van eiser twee maanden geleden is ontdekt en dat hij toen in de boomgaard zat ondergedoken. Eiser heeft echter zelf verklaard dat hij sinds 2021 het land heeft verlaten. Dat zijn moeder oud zou zijn en alfabeet, is hiervoor geen verschoonbare reden en blijkt tevens nergens uit. Ook de aanvullende verklaring van zijn moeder van 21 februari 2024 is tegenstrijdig met de verklaring van eiser nu zijn moeder heeft verklaard dat eiser het land heeft verlaten nadat de Taliban bij hun thuis was gekomen, terwijl eiser heeft verklaard het land uit voorzorg te hebben verlaten. Daarbij dateert deze aanvullende verklaring van zijn moeder van na het nader gehoor, waarin eiser is geconfronteerd met de verschillen in de eerste verklaring. De nieuwe verklaring kan daarom zijn afgestemd en dat doet afbreuk aan de bewijswaarde. Verder heeft verweerder kunnen tegenwerpen dat het een vermoeden is van eiser dat de Taliban achter de dreigtelefoontjes zat en ook dat dit het gevolg is van de foto's op Facebook. Op de zitting heeft de gemachtigde van eiser nogmaals bevestigd dat dit gebaseerd is op vermoedens van eiser. Eiser wordt ook niet gevolgd in zijn stelling dat hij gevaar loopt omdat hij een familielid is van veiligheidspersoneel. Uit zijn asielrelaas volgt namelijk dat eiser stelt gezocht te worden door de Taliban vanwege de foto's op Facebook en vanwege zijn praatjes bij een politiecheckpunt en niet omdat hij familie zou zijn van veiligheidspersoneel.

7. Eiser voert verder aan dat ten onrechte wordt tegengeworpen dat hij de minister heeft misleid over zijn identiteit. Er was geen sprake van kwader trouw of opzet. Eiser heeft niet willen verhullen wie hij was en heeft meegewerkt aan het onderzoek. Bovendien acht verweerder zijn identiteit, nationaliteit en herkomst geloofwaardig.

7.1 De rechtbank overweegt dat uit de uitspraak van de Afdeling¹ van 1 april 2016² volgt dat sprake is van misleiding als een vreemdeling zich bedient van een vals verblijfsdocument en die valsheid, hoewel hij daarvan op de hoogte was of had kunnen zijn, achterhoudt. Eiser heeft zelf verklaard dat hij op de hoogte was van de valsheid van de documenten en heeft dat pas aangegeven nadat hij was aangehouden door de grensbewaking op zijn uitreis. De omstandigheid dat de identiteit wel op grond van andere gegevens geloofwaardig is geacht, staat niet aan toepassing van de bepaling van artikel 30b, eerste lid, onder c, van de Vreemdelingenwet 2000 in de weg³. Bovendien heeft eiser pas asiel aangevraagd nadat bleek dat zijn reisdocumenten vals waren.

8. Eiser voert verder aan dat personen die terugkeren uit het buitenland door de Taliban met argwaan kunnen worden bekeken, zeker bij een gedwongen terugkeer uit Nederland. Eiser zal zich niet conformeren aan de uiterlijke kenmerken van de Taliban en daarom zal hem afvalligheid worden toegedicht. Eiser loopt dan ook een risico op vervolging. Dit moet als apart relevant element worden beoordeeld. Uit de beschikbare

---

¹ Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State.

² ECLI:NL:RVS:2016:955.

³ Vgl. ECLI:NL:RVS:2016:1022.

informatie over terugkeer naar Afghanistan wordt niet duidelijk of Afghanen die een lange periode in een westers land hebben verbleven en na de machtsovername door de Taliban terugkeren, problemen ondervinden door hun verblijf in een westers land, zodat niet zonder meer kan worden gesteld dat hij niet in de negatieve belangstelling van de Taliban zal komen te staan. Hiertoe wordt onder meer verwezen naar het EUAA⁴ landenrapport Afghanistan en stukken van VluchtelingenWerk Nederland.

8.1. De rechtbank is van oordeel dat verweerder kan worden gevolgd in het standpunt dat eiser zelf heeft verklaard een praktiserend moslim te zijn en dat daarom niet aannemelijk is dat de Taliban hem afvalligheid zal toedichten. Omdat eiser zichzelf beschouwt als praktiserend moslim en geboren en getogen is in Afghanistan, mag van hem ook worden verwacht dat hij zich bij terugkeer naar Afghanistan aanpast aan de gedragsregels in zijn land van herkomst.

8.2. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat terugkerende vreemdelingen vanuit westerse landen naar Afghanistan niet enkel vanwege die terugkeer in de verhoogde aandacht staan van de Taliban. Verweerder verwijst hiertoe naar pagina 51 van het EUAA rapport Targeting individuals (augustus 2022), paragraaf 3.13 van het EUAA guidance bericht Afghanistan van januari 2023, pagina 99 van het EUAA country of origin informatie report – Afghanistan – Country focus van december 2023 en de ambtsberichten van juni 2023 en maart 2022. Ook heeft verweerder gewezen op de uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats ‘s-Hertogenbosch van 27 september 2023⁵ die bevestigd is in de Afdelingsuitspraak van 19 oktober 2023⁶. Hierin is geoordeeld dat enkel personen die eerder problemen hebben ondervonden of prominente personen bij terugkeer mogelijk een risico lopen. Dit geldt niet voor eiser, omdat zijn asielrelaas ongeloofwaardig is geacht. Daarnaast is er mogelijk verhoogde aandacht voor personen met een westerse opleiding, voor personen die gewerkt hebben voor een westerse organisatie, voor personen met kleding in westerse stijl of voor personen die Engels spreken. Ook dit geldt niet voor eiser. Verweerder verwijst ook naar de uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Middelburg van 9 november 2023⁷ en de uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Groningen van 6 maart 2024⁸, waarin gelijkluidend is geoordeeld. Ook merkt verweerder nog op dat er geen gedwongen terugkeer naar Afghanistan plaatsvindt vanwege het ontbreken van diplomatieke banden met de Taliban. Daarom vindt de terugkeer ook niet plaats met begeleiding. Wel wordt vrijwillige terugkeer bij afwijzing van de asielaanvraag mogelijk geacht op grond van de informatie uit het ambtsbericht van juni 2023 (en overigens ook uit maart 2022). Dit geldt ook voor andere EU-lidstaten.

8.3. De rechtbank volgt verweerder niet in zijn standpunt en overweegt daartoe als volgt. Op 28 februari 2024 heeft deze rechtbank, zittingsplaats Arnhem⁹ uitspraak gedaan in een soortgelijke zaak waarbij het beroep gegrond is verklaard. Verweerder heeft zich op hetzelfde standpunt gesteld met dezelfde onderbouwing met betrekking tot terugkerende asielzoekers uit Europa naar Afghanistan. De rechtbank is toen uitgebreid ingegaan op de door verweerder aangehaalde stukken, die ook in deze zaak zijn aangehaald. De rechtbank

---

⁴ European Union Agency for Asylum.

⁵ ECLI:NL:RBDHA:2023:16023.

⁶ ECLI:NL:RVS:2023:3874.

⁷ ECLI:NL:RBDHA:2023:17465.

⁸ ECLI:NL:RBDHA:2024:2965.

⁹ ECLI:NL:RBDHA:2024:2720.

kwam tot de conclusie dat deze stukken onvoldoende waren om het standpunt te onderbouwen dat de vreemdeling in die zaak geen reëel risico zou lopen bij terugkeer naar Afghanistan omdat hij vanuit Europa zou terugkeren. De rechtbank heeft in die uitspraak verweerder opgedragen nader onderzoek te doen naar het risico dat terugkerende vreemdelingen uit Europa lopen bij terugkeer naar Afghanistan omdat er te veel onduidelijkheden zijn over een mogelijk risico bij terugkeer naar Afghanistan, na de machtsovername door de Taliban. Deze rechtbank ziet geen aanleiding om anders te oordelen dan bij uitspraak van 28 februari 2024 is gedaan en maakt de overwegingen in die uitspraak de hare. Het voorgaande betekent dat verweerder ook in deze zaak nader onderzoek zal moeten verrichten naar de risico's in Afghanistan voor de vanuit Europa terugkerende asielzoekers.

Conclusie en gevolgen

9. Het beroep is gegrond. Het bestreden besluit moet wegens strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 van de Awb¹⁰ worden vernietigd. De rechtbank ziet, gelet op de aard van het gebrek, geen aanleiding om de rechtsgevolgen van het besluit in stand te laten, om zelf in de zaak te voorzien of om een bestuurlijke lus toe te passen. Verweerder zal een nieuw besluit moeten nemen op de aanvraag en, als hij zijn standpunt handhaaft, dit nader moeten motiveren aan de hand van onderzoek naar de terugkeerrisico's in Afghanistan van de uit Europa terugkerende asielzoekers. Daarbij zal hij ook de ontwikkelingen moeten betrekken die zich na de sluiting van het onderzoek in deze zaak hebben voorgedaan.

9.1. Omdat op het beroep is beslist, is geen voorlopige voorziening meer nodig. Het verzoek wordt afgewezen.

9.2. Omdat het beroep gegrond is krijgt eiser een vergoeding van zijn proceskosten. Verweerder moet deze vergoeding betalen. Deze vergoeding bedraagt € 3.500,- (1 punt voor het indienen van het beroepschrift, 0,5 punt voor de reactie op het verweerschrift, 0,5 punt voor het verschijnen op de aangehouden zitting en 1 punt voor het verschijnen op de zitting, met een waarde per punt van € 875,- en een wegingsfactor 1). Verder zijn er geen kosten gemaakt die vergoed kunnen worden.

---

¹⁰ Algemene wet bestuursrecht.

Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het besluit van 28 februari 2024;
- draagt verweerder op een nieuw besluit te nemen waarbij rekening wordt gehouden met deze uitspraak;
- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af; en,
- veroordeelt verweerder tot betaling van € 3.500,- aan proceskosten aan eiser.

Deze uitspraak is gedaan door mr. Y. Moussaoui, (voorzieningen)rechter, in aanwezigheid van mr. C.W. van der Hoek, griffier.

De uitspraak is uitgesproken in het openbaar en bekendgemaakt op:

26 maart 2024

Mr. Y. Moussaoui
Rechter
Rechtbank Amsterdam

C.W. van der Hoek
Griffier
Rechtbank Amsterdam

Documentcode: [documentcode]

Informatie over hoger beroep

Een partij die het niet eens is met deze uitspraak, kan een hogerberoepschrift sturen naar de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State waarin wordt uitgelegd waarom deze partij het niet eens is met de uitspraak. Het hogerberoepschrift moet worden ingediend binnen 1 week na de dag waarop deze uitspraak is verzonden. Kan de indiener de behandeling van het hoger beroep niet afwachten, omdat de zaak spoed heeft, dan kan de indiener de voorzieningenrechter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State vragen om een voorlopige voorziening (een tijdelijke maatregel) te treffen. Tegen de uitspraak op het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.